

[Glistrup.]

Så spurgte hr. Bernhard Baunsgaard, om der kunne forventes forslag i den henseende, og han har jo allerede fået finansministerens svar. Men jeg skal love, at vi skal nok også sørge for, at vore tanker kommer frem i konkret lovforslagsform, og dér har vi jo det af hr. Grünbaum m. fl. fremsatte forslag til ændring af kildeskattelovens § 37 a, som giver os udgangspunkt for at få stillet et ændringsforslag overensstemmende med denne splittingtanke. Men vi skal nok frem til, at vi er kommet noget videre væk fra koldvinteren, således at vi kan opleve, at vi, når vi stiller et sådant ændringsforslag, ikke udsætter os for, at 8 partier i tinget uden forhandling siger, at det vil man ikke beskæftige sig med. Det bliver vel også forår engang, så vi kan få det forslag behandlet, og forhåbentlig får vi de 55 stemmer, som vi mangler, når vi kun har kristeligt folkepartis og vore egne at regne med foreløbig.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Når jeg har bedt om ordet, er det først og fremmest for at sige tak til finansministeren for tilsagnet om, at vi får fremsat lovforslag om en egentlig skattereform allerede i denne samling. Jeg er sikker på, som jeg sagde før, at hvis det bliver nødvendigt at få en dispensation — for at nå det inden 15. marts må jo være menneskelig umuligt — så er jeg sikker på, at der ikke vil komme vanskeligheder. Jeg mener i hvert fald, jeg kan sige, at der bliver ikke rejst vanskeligheder fra radikal side.

Må jeg med hensyn til det, som hr. Glistrup sagde nu om opdelingen, bare gøre opmærksom på, at punkt c, side 7, 2. spalte, i Poul Dahlgaard-udvalgets betænkning kun er den del, der vedrører, hvordan medhjælpende hustruer fremtidig skal behandles. De andre punkter, som hr. Glistrup var inde på, gælder jo en egentlig ophævelse af sambeskatningen, og det første punkt i Poul Dahlgaard-udvalgets betænkning er side 7, 2. spalte, punkt a: den generelle sambeskatningsregel ophæves.

Grünbaum (S):

Jeg tror ikke, der er ret mange, i hvert fald ikke i offentligheden, der forstår noget af, hvad det med splitting eller ikke splitting egentlig er for noget. Det betyder altså

ligedeling, og det kan være enten af formuen eller af indtægten, og jeg vil da gerne have det med her, ikke fordi jeg ønsker nogen lang debat, men det er jo i virkeligheden at vende tilbage til sambeskatningen, så er det jo bare lagt på et andet niveau.

Og når vi nu har gennemført efter store krav fra betydelige kredse i befolkningen en særskilt beskatning af hustruindkomsten, hvor kvinderne har sagt: vi vil have vores eget skattesystem, vi vil have vores egen selvangivelse og være selvstændige i det forhold, så kan man jo ikke — det tror jeg nok de fleste vil forstå — for et ægtepar, der har en virksomhed, det være sig en håndværksvirksomhed eller landbrugsvirksomhed, sige: så skal vi have splitting dér. For hvad så med to, der begge arbejder, hvor både mand og hustru arbejder ude i det private erhvervsliv? Så kunne de jo med lige så stor ret sige: så skal vores indkomster lægges sammen, og så skal de deles med 2, og så skal vi ned på betydelig lavere skattniveau. Ellers ville det da være helt hamrende uretfærdigt over for de pågældende familier.

Men hvad er man så endt i, hvis man tænker den tanke igennem? Så er vi jo bare vendt tilbage til sambeskatningen. Så kan man lige så godt lægge dem oven på hinanden; lægge dem sammen og dele med 2 og så indrette skatteskalaen efter det, det er det samme som at lægge dem sammen og så altså have skatteskalaen med nogle andre tal. Det synes jeg lige man skal gøre sig klart. Det var kun derfor, jeg gik herop. Altså, hvis man gennemfører splitting på den måde, som det her er omtalt, er det en genindførelse af sambeskatningen bare på en anden måde.

Jeg vil dog sige, at for formuedelingens vedkommende, hvis man kommer så langt, at man siger: nu kan vi bevæge os yderligere i retning af særskilt beskatning, helst helt hen til en ophævelse af sambeskatningen, så bliver der nogle problemer med formuedelingen, og dér vil jeg ikke afvise, at man måske kunne tage lidt mere larme på selve formuefordelingen. Det er en helt anden sag, det er en mere skatteteknisk overvejelse, der skal ind i billedet dér, fordi rådgivelsesdelingen, som Poul Dahlgaard-udvalget går ind på, jo også er temmelig vanskelig at have med at gøre; men det er en rent